

تا طلاق نگرفتند کتاب ننوشتند

تحلیل‌هایی از جامعه ایران

فردین علیخواه

- مردان جهان، دارید از دست می روید
۱۱ «به من خیره نشوید، من بدنم را دوست دارم»
۱۴ الله، علی (ع)، آقاجون: ما و قصه عکس های مان
۱۸ جامعه بخرو بپرا!
۲۱ چی به نام کی بشه؟
۲۴ از کاسه توالت تا دیوارهای بی حیای امروزی!
۲۷ ۳۰ این روزها آدم بددل چه کسی است؟
۳۴ وقتی عکس همسرم را زیر سینی چای پنهان کردم!
۳۷ اهل مد هستم، چون می خواهم متفاوت به نظربرسم!
۴۰ آیا شما هم آدم بی عرضه ای هستید؟
۴۳ آشپزخانه در حال بلعیدن اتاق پذیرایی است
۴۶ آیا شاهد ظهور جوانان «تری این وان» هستیم؟
۴۹ در دیزی باز است و دیگر حیایی برای گریه نمانده
۵۲ رقصندۀ با غم

- ۵۴ اهمیت یک چرای ساده
- ۵۵ قوز نکن پدرسگ!»
- ۵۷ می خواهم تک ستاره صحنه باشم
- ۶۰ مجید سمیعی جاودان یا توران میرهادی شادروان؛ به بچه هامون چی بگم؟
- ۶۳ واویلا لیلی! دوست دارم خیلی؟
- ۶۶ سبیل بی سبیل
- ۶۹ رو بیست من بیست نیاد
- ۷۲ فحش و مشت، آسان ترین شیوه حل اختلاف
- ۷۴ به فکر آینده من هم باش
- ۷۷ تا طلاق نگرفتند کتاب نوشتند
- ۷۹ هنرنمایی پرشیا در سواحل آنتالیا
- ۸۱ تنوع در سبک و رنگ لباس: قوت یا ضعف جامعه ایرانی؟!
- ۸۳ بله، شستن لباس های چرک؛ مسئله این است
- ۸۶ و من مدام تصمیم می گرفتم و صدایی در گوشم می پیچید
- ۸۹ پس چرا کارتون خواب ها شلوار جین پوشیده اند؟
- ۹۴ وقتی با موبایل بی زمان و بی مکان شدیم
- ۹۷ فرزندان «والدین هلی کوپتری» و طعم واقعی استقلال
- ۱۰۰ به خانه برمی گردیم؟!
- ۱۰۳ خدایا این جوک ها را از ما نگیر!
- ۱۰۵ همه لقب «استاد» نمی گیرند
- ۱۰۷ چرا بعضی از ایرانی ها از پلیس می ترسند؟
- ۱۱۰ کاری مزاحم به نام پلک زدن!
- ۱۱۴ کافی است تصمیم بگیرید سنتی نباشد و بعد...
- ۱۱۷ پول از شما، مدرن شدن از من!
- ۱۲۰ بابا شعر بخون

- فقط تصور کنید!
آیا آدم‌های مشهور باعث خسوف می‌شوند؟
«بین، من هم اینجا هستم.»
دوستان حلالم کنید: سلفی با مرگ
دنیای پس از طلاق به حال خود رها شده
به همسر، مادر یا خواهرش فحش می‌دهیم!
کودکان عاقل، جامعه غافل!
«سهم من از دنیا فقط بدیختی‌های او نه»
داشتن تخت پرستیز می‌آورد
پیژامه آبی، زیر پیراهن سفید، خدا حافظ
واعظان کاین جلوه در فیسبوک و اینستا می‌کنند...
فهرست نام‌ها

مردان جهان، دارید از دست می‌روید

در بانک نشسته‌ام و منتظرم دستگاه نوبت‌خوان شماره‌ام را اعلام کند. در مقابل باجه شماره ۳، زن و مردی تقریباً سی‌ساله نشسته‌اند. هر بار که کارمند بانک چیزی می‌گوید، چشم‌های مرد گرد می‌شود، به صورت زن نگاه می‌کند و به آرامی می‌پرسد: «چی می‌گه؟» گوش‌هایش سنگین نیست — اعتمادبه‌نفس ندارد. زن اعتمادبه‌نفس دارد و خوب حرف می‌زند و نقش دبلماج شوهرش را ایفا می‌کند. این روزها موقع عبور از مقابل فروشگاه‌های مختلف شهر، می‌بینم که زنان در حال حرف زدن با فروشنده‌گان هستند و شوهران‌شان در حالی که حدود نیم متر عقب‌تر ایستاده‌اند فقط سر تکان می‌دهند. زنان از فروشگاه‌ها کاتالوگ می‌گیرند و با دقت آن‌ها را می‌خوانند. ظاهراً این روزها این زنان‌اند که می‌دانند کایینت آشپزخانه چگونه باشد بهتر است، خرید کدام خودرو باصرفه‌تر است، آداب رفتار در رستوران چگونه است و با گارسون چگونه باید حرف زد، با توجه به بودجه خانواده سفر به کدام کشورها باصرفه‌تر است و منظور کارمندان آزانس‌های مسافرتی از برخی اصطلاحات فنی چیست، برای بیماری‌های مختلف مصرف کدام داروها بهتر است، فیلم‌های خوب سینماها کدام‌اند و بجهه‌ها برای رشد بهتر به چه کلاس‌هایی نیاز دارند. اساساً گویی زنان قواعد